

хождахъ та ся ^иистовѣдувахъ и исказу-
19 вахъ дѣла-си. Мнозина още и отъ тѣ-
зи които правѣхъ маги, доносехъ ся
книги-тѣ и гы горѣхъ предъ всички-тѣ;
и като прѣсмѣтихъ цѣнѣ-тѣ имъ, на-
20 мърихъ пегдесетъ тысяци сребро. ^иТака
силио растѣше и крѣпѣше ся слово-то
Господне.

21 ^иИ като ся свѣрши това, ^иПавель по-
ложи духомъ, слѣдъ като обходи Маке-
донійжъ и Ахаліжъ, да иде въ Іерусалимъ,
и рече: Като идхъ тамъ, ^итрѣбва да ви-
22 дѣхъ и Римъ. И проводи въ Македонійжъ
двамина отъ ^итѣзи които му слушувахъ,
Тимоѳея и ^иЕрастя, а той останахъ за мал-
ко време въ Азійжъ.

23 А ^ивъ онова време голѣмъ мятежъ
24 станихъ ^иза пѣть-тѣ Господенъ. Защото зла-
таръ иѣкои си на име Димитрій, които
правѣше сребърни храмчата на Артеми-
дѣ, и даваше на художници-тѣ ^иголѣмъ
25 печалбѣ; Като сѣбра тѣхъ, още и други
работници които работѣхъ таквици иѣ-
ща, рече: Братие, ^изнаете че отъ тѣзи

26 работжъ е нашата прѣхрана. И сега видите и чуете, че не само въ Ефесъ, но
токо речи въ всички Азійжъ тойзи Павель
прѣдума и обѣрихъ много народъ, като
казува че ^ине сѫ богове тѣзи които ся
27 правятъ съ человѣчески ржѣ. И не само
това наше художество въ опасность да
дойде въ прѣзрѣніе, но и храмъ-тѣ на
великѣ-тѣ богынѣ Артемидѣ, да ся вѣз-
мини за нищо, и ще ся съсыпне нейно-
то величие, които єюла Азія и вселенія

28 почита. Това отъ какъ заучухъ тѣ, испъл-
нени съ гнѣвъ, выкахъ и казувахъ: Ве-
29 лика е Артемида Ефесская. И смущеніе-
то ся распространѣ по всички градъ, и
впусиахъ ся единодушно на позорище-
то, като дръпахъ съсъ себе си Маке-
донци-тѣ ^иГай и ^иАристархъ Павловы-тѣ
30 спъквици. А когато Павель щѣше да вѣ-
зе между народъ-тѣ, ученици-тѣ го не

31 пуснахъ. Така и иѣкои отъ Азійскы-тѣ
началници, понеже му бѣхъ прѣатели,
проводихъ до него и моляхъ му ся да
32 ся не показва на позорище-то. И тѣи е-
дини выкахъ едно, а други друго; защото
събранието бѣше неразбрano, и повече-то
33 не знаехъ защо ся бѣхъ събрали. А отъ
народа искарахъ ^иАлександра да говори,
понеже Іудеи-тѣ прѣложихъ него; и
Александъ ^ипомаха съ ржѣ и щѣше да
34 ся отговори на народъ-тѣ. Но като го
познахъ че е Іудеинъ, нададохъ единъ

гласть всички-тѣ и выкахъ колкото до
два часа: Велика е Артемида Ефесская.
35 На това писарь-тѣ градски като утиши
народъ-тѣ казува: Мажсіе Ефесски, които
е онзи человѣкъ които не знае че градъ-
тѣ Ефес служи на великѣ-тѣ богынѣ
36 Артемидѣ и на падижлѣ-тѣ отъ Юпи-
тера *идолъ*. И тѣи това като е неоспори-
мо, въ трѣбва мирни да бѫдете, и да не
37 правите нищо несмысленно. Защото сте
довели тѣзи человѣци, които нито сѫ
святотатци, нито боги-тѣ ви хулятъ.
38 И тѣи Димитрій и художници-тѣ които
сѫ съ него ако иматъ сѫдѣбъ съ иѣко-
има дни сѫдѣбни, има и исправници: не-
ка излѣзътъ да ся сѫдятъ единъ съ дру-
гый. Ако ли търсите иѣкои друго, въ за-
40 конно-то събрание ще ся рѣши. Защото
за днешни-тѣ *мятежъ* опасно е да ини не
обвинятъ като размирницы, понеже иѣко-
ниаква причина съ които бы могли да
41 оправдаемъ това *бесчинно* стичаніе. И това
като рече, расpusнѣ събранието.

ГЛАВА 20.

1 И слѣдъ утишеніе-то на мѣлѣ-тѣ,
Павель призыва ученици-тѣ, прости ся съ
тѣхъ, ^иизлѣзъ да иде въ Македонійжъ.
2 И като прѣминжъ онѣзи мѣста, та ги у-
вѣща съ много думы, дойде въ Елладѣ.
3 И като прѣсѣдѣ *такъ* три мѣсѣца, ^ипо-
неже Іудеи-тѣ ся наговорихъ да му стоп-
рять зло на тръгваніе-то му за въ Си-
рийжъ, рѣшено бы да ся вѣрие прѣзъ Ма-
кедонійжъ. И придружихъ го до въ Азійжъ
Сопатъ Берянинъ-тѣ, и отъ Солуци-тѣ
^иАристархъ и Секундъ, и ^иГай отъ Дер-
вийжъ, и ^иТимоѳеи; Азійци-тѣ, ^иТихикъ и
^иТрофимъ. Тѣ като бѣхъ стигнали по
6 напрѣдъ, чакахъ ини въ Троадѣ; А ний
отптувахъ отъ Филиппы ^ислѣдъ дни-тѣ
на бесквасни-тѣ хлѣбове, и за петь дни
дойдохъ при тѣхъ ^ивъ Троадѣ, дѣто
прѣсѣдѣхъ седмъ дена.

7 И ^ивъ първый-тѣ день на седмицѣ-тѣ,
когато бѣхъ събрани ученици-тѣ ^иза ло-
меніе-то на хлѣбъ-тѣ, Павель, понеже
щѣше на сутринѣ-тѣ да тръгне, разгово-
ряше ся съ тѣхъ; и прости слово-то до
8 срѣдъ иощъ. И горѣхъ свѣщи много ^ивъ
9 горници-тѣ дѣто бѣхъ събрани. И едно
момче на име Евтихъ, като сѣдѣше на
прозорецъ-тѣ, тѣжъкъ сънъ го бѣ налѣ-
гнѣль когато Павель ся разговаряше на-
дълго, и обладано отъ сънъ-тѣ, падиж-

^с Мат. 8; 6.
^и Гл. 6; 7, 12; 24.
^и Рим. 15; 25. Гал. 2; 1.
^и Гл. 20; 22.
^и Гл. 15; 21, 23; 11. Рим. 15; 24 до 28.
^и Гл. 13; 5.
^и Рим. 16; 23. 2 Тим. 4; 20.
^и 2 Кор. 1; 8.

^и Винъ Гл. 9; 2.
^и Гл. 16; 16, 19.
^и Псал. 115; 4. Иса. 44; 10
до 20. Иер. 10; 3.
^и Гл. 16; 23. 1 Кор. 1; 14.
^и Гл. 20; 4; 27; 2. Кол. 4; 10.
^и 1 Тим. 1; 20. 2 Тим. 4; 14.
^и Гл. 12; 17.

^и Тим. 4; 12. Тит. 3; 12.
^и Гл. 21; 29. 2 Тим. 4; 20.
^и Исх. 12; 14, 15, 23; 15.
^и Гл. 16; 8, 2 Кор. 2; 12. 2
Тим. 4; 13.
^и 1 Кор. 16; 2. Отк. 1; 10.
^и Гл. 2; 42, 46. 1 Кор. 10;
16; 11; 20 и др.
^и Ефес. 6; 21. Кол. 4; 7. 2
^и Гл. 1; 13.